



انستیتو ملی تحقیقات و آموزش در زمینه ایمنی و کیفیت مواد غذایی

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی

جلد بیست و سوم، شماره چهارم، ۱۳۹۵

<http://jopp.gau.ac.ir>

## تأثیر بذر و پیش‌تیمار آن بر عملکرد و صفات دو رقم پیاز خوراکی (*Allium cepa* L.)

\*موسی ایزدخواه شیشوان<sup>۱</sup>، مهدی تاج‌بخش شیشوان<sup>۲</sup>، بهمن پاسبان اسلام<sup>۳</sup> و

جلال جلیلیان<sup>۴</sup>

<sup>۱</sup>دانشجوی دکتری گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، آستاد گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه

ارومیه، <sup>۳</sup>دانشیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی،

<sup>۴</sup>دانشیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۷/۲۵؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۹/۱۹

### چکیده

**سابقه و هدف:** پیاز خوراکی با نام علمی (*Allium cepa* L.) گیاهی است دو ساله که در سال اول رشد رویشی و در سال دوم رشد زایشی دارد. یکی از روش‌های ساده‌ای که قدرت و استقرار گیاهچه‌ها را در مزارع بهبود می‌بخشد پرایمینگ بذر است. این پژوهش به منظور بررسی تأثیر پرایمینگ و اندازه بذر بر عملکرد زیست‌توده، صفات رویشی و فنولوژی ژنوتیپ‌های پیاز خوراکی انجام شد.

**مواد و روش‌ها:** به منظور ارزیابی تأثیر پرایمینگ و اندازه بذر بر عملکرد زیست‌توده و صفات رویشی و فنولوژی ژنوتیپ‌های پیاز خوراکی، این پژوهش در دو سال زراعی ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی اجرا گردید. فاکتورهای آزمایش شامل پرایمینگ در چهار سطح (هیدرو پرایمینگ با آب مقطر اسموپرایمینگ با نترات پتاسیم، پرایمینگ با استفاده از ماده فولامین و شاهد) اندازه بذر در سه سطح (ریز، متوسط و درشت) و ارقام در دو سطح (قرمزآذرشهر و زرقان) بود. ویژگی‌های عملکرد زیست‌توده، تعداد، طول، سطح و شاخص سطح برگ، نسبت سوخ‌دهی، نسبت برگ، درصد بولتینگ، شمار روز تا سوخ‌دهی، رسیدگی فیزیولوژیکی و برداشت مورد بررسی قرار گرفت.

\*مسول مکاتبه: [ms.izadkhah@gmail.com](mailto:ms.izadkhah@gmail.com)

### نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

**یافته‌ها:** نتایج نشان داد که اثر پیش تیمار و اندازه بذر از نظر تمام ویژگی‌های مورد بررسی از لحاظ آماری تفاوت معنی‌دار نشان داد. پرایمینگ بذر موجب بهبود عملکرد زیست‌توده و صفات رویشی و فنولوژی گردید به طوری که بیشترین عملکرد زیست‌توده، سطح برگ، شاخص سطح برگ و شاخص سوخ‌دهی به ترتیب ۱۰۵/۹۸ تن در هکتار ۱۲۳/۷۷ سانتی‌متر مربع، ۸/۲۵ و ۴/۹۹ به پرایمینگ با فولامین تعلق داشت و کمترین آن‌ها از تیمار شاهد به دست آمد. همچنین مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین عملکرد زیست‌توده، سطح برگ، شاخص سطح برگ و شاخص سوخ‌دهی به ترتیب ۱۰۰/۳۳ تن در هکتار ۱۱۹/۳۸ سانتی‌متر مربع، ۷/۹۶ و ۴/۹۸ از بذره‌های درشت اثر سودمند پرایمینگ و بذر درشت بر عملکرد بیولوژیکی و صفات رویشی و فنولوژی به سبز شدن و استقرار سریع گیاهچه‌ها و در نهایت استفاده بهتر از نور، رطوبت خاک و عناصر غذایی به وسیله گیاهان حاصل از بذره‌های درشت و بذره‌های پرایمینگ شده نسبت داده شد. بنابراین جهت کشت پیاز استفاده از بذره‌های درشت و پرایمینگ با اسید آمینه فولامین در شرایط مشابه آزمایش قابل توصیه است.

**نتیجه‌گیری:** بر اساس نتایج حاصل از این پژوهش پرایمینگ بذر باعث بهبود عملکرد زیست‌توده و صفات رویشی و فنولوژی گردید. تیمار بذر با استفاده از اسید آمینه فولامین ۲ درصد نسبت به سایر روش‌های پیش‌تیمار و اندازه درشت نسبت به سایر اندازه‌های بذر باعث بهبود ویژگی‌های مورد بررسی گردید. بیشترین عملکرد زیست‌توده، سطح و شاخص سطح برگ و شاخص سوخ‌دهی از بذره‌های درشت و پرایمینگ با ماده فولامین به دست آمد. بنابراین اهمیت پرایمینگ و درجه بندی بذر در این مطالعه آشکار شد، به طوری که برای تضمین عملکرد زیست‌توده و بهبود صفات رویشی و فنولوژی در پیاز بهتر است از بذره‌های درشت و پرایمینگ با ماده فولامین (۲ درصد) استفاده شود.

**واژه‌های کلیدی:** بولتینگ، شاخص سوخ‌دهی، شاخص سطح برگ، فولامین

## مقدمه

پیازخوراکی با نام علمی (*Allium cepa* L.) دیپلوئید از خانواده Alliaceae، گیاهی است دو ساله که در سال اول رشد رویشی و در سال دوم رشد زایشی دارد (۲). مراحل رشد پیاز خوراکی را می‌توان به چهار دوره جوانه‌زنی و استقرار، رشد رویشی تشکیل سوخ و رسیدن محصول تقسیم نمود که از بین مراحل اشاره شده، مرحله جوانه‌زنی و استقرار حساس‌ترین مرحله به سله بستن خاک و حمله پاتوژن‌ها می‌باشد (۲۹). پیاز در دنیا توسط کشت مستقیم بذر در مزرعه، نشایی، پیازچه‌های کوچک هوایی<sup>۱</sup> و آبیون ست<sup>۲</sup> (پیازچه‌های کوچک به قطر کمتر از ۲۵ میلی‌متر و وزن ۲-۳ گرم) کاشته می‌شود (۱۶).

در روش کشت مستقیم بذر، به دلیل ریز بودن بذر پیاز و برون خاکی<sup>۳</sup> بودن جوانه‌زنی آن، از نظر جوانه‌زنی به ویژه در شرایط نامطلوب دارای مشکلاتی است، در این رابطه پیازکاران جهت بهبود و تسریع جوانه‌زنی بذر پیاز به طور بی رویه از ماسه استفاده می‌کنند که این امر علاوه بر بالا بردن میزان انرژی مصرفی و هزینه‌های تولید در واحد سطح باعث تخریب خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در دراز مدت می‌شود (۲۱).

در سه دهه گذشته تلاش‌های گسترده‌ای با هدف یافتن راهکارهای مناسب برای بهبود جوانه‌زنی و استقرار اولیه گیاهچه در مزرعه در گیاهان زراعی آغاز شده است. یکی از روش‌های ساده‌ای که قدرت و استقرار گیاهچه‌ها و در نتیجه کارایی گیاه را در مزارع بهبود می‌بخشد، پرایمینگ بذر می‌باشد (۴۳). هدف کلی پرایمینگ، آبدی جزئی بذرهای می‌باشد به طوری که آن‌ها مرحله اول (جذب فیزیکی آب) و دوم (شروع فرایندهای بیوشیمیایی و هیدرولیز قندها) جوانه‌زنی را پشت سر گذاشته ولی از ورود به مرحله سوم جوانه‌زنی (مصرف قند توسط جنین و رشد ریشه‌چه) باز می‌ماند (۲۲ و ۴۲). نتایج تحقیقات دیواراجو و همکاران (۲۰۱۱) نشان داد که پیش تیمار بذر پیاز با استفاده از مواد اسموتیک باعث افزایش وزن پیاز، قطر پیاز، عملکرد تک بوته و عملکرد کل در مقایسه با شاهد گردید (۷). نتایج تحقیقات دورنا و همکاران (۲۰۱۳) نشان داد بین بذرهای پیاز پرایم شده و پرایم نشده، از نظر تعداد کل بذرهای جوانه زده، انرژی جوانه‌زنی، ظرفیت جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، درصد گیاهچه‌های غیرنرمال و یکنواختی، جوانه‌زنی تفاوت‌های معنی‌داری وجود دارد (۸).

- 
- 1- Top Set
  - 2- Onion Set
  - 3- Epigial

### نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

یکی دیگر از فاکتورهای مؤثر بر جوانه‌زنی، اندازه بذر می‌باشد. اندازه بذر از خصوصیات کیفی بذر است که تحت تأثیر عوامل ژنتیکی، محیطی، موقعیت گیاهان مادر در مزرعه، موقعیت بذرهای روی گیاه مادر یا روی محور گل آذین قرار می‌گیرد (۳۷). تأثیر اندازه بذر بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه نتایج متفاوتی را نشان داده است. نتایج تحقیقات هاموتو و گالانت (۲۰۰۵) نشان داد بین اندازه بذر و رشد اولیه گیاهچه‌ها ارتباط مثبتی وجود دارد (۱۱). نتایج تحقیقات کایا و دی (۲۰۰۰) در مورد آفتاب گردان و موت و همکاران (۲۰۱۰) در یولاف نشان داد که بذرهای کوچک تر آفتاب گردان و یولاف نسبت به بذرهای بزرگ‌تر نه تنها سریع‌تر جوانه می‌زنند بلکه گیاهچه‌های آنها نیز سریع‌تر سبز می‌شوند (۱۸ و ۲۷). نتایج مطالعات زارعان و همکاران (۲۰۱۳) نشان داد بین اندازه‌های متفاوت بذر تفاوت معنی‌داری از نظر سرعت جوانه‌زنی، در صد ظهور گیاهچه در مزرعه و عملکرد وجود دارد (۴۴). نتایج تحقیقات توبابایسر (۲۰۰۹) نشان داد در گیاهان نخود و عدس عملکرد حاصل از بذرهای درشت‌تر ۶ درصد بیشتر از بذرهای ریز بوده است (۴۰).

نتایج تحقیقات جامیل و همکاران (۱۹۹۹) نشان داد که در گیاه پیاز بین اندازه بذر، درصد جوانه‌زنی، شاخص ظهور گیاهچه در مزرعه، استقرار اولیه گیاهچه و همچنین عملکردهای کل و اقتصادی همبستگی مثبت وجود دارد (۹). نتایج پژوهش‌های سپور و همکاران (۲۰۰۲) نشان داد، ارتباط مثبتی بین وزن بذر و سرعت جوانه‌زنی و یکنواختی سبز کردن در گیاه پیاز وجود دارد (۳۷). به رغم این‌که پیاز بومی ایران است ولی تاکنون در مورد تأثیر و کارایی روش‌های مختلف پیش تیمار و اندازه بذر پیاز بر عملکرد زیست‌توده و صفات رویشی و فنولوژی ارقام پیاز خوراکی در شرایط مزرعه تحقیقی در کشور ما مشاهده نشد. هدف از این تحقیق ارزیابی اثر پرایمینگ و اندازه بذر پیاز بر عملکرد و صفات ارقام پیاز خوراکی بود.

### مواد و روش‌ها

در این بررسی چهار روش پرایمینگ (هیدروپرایمینگ با آب مقطر، پرایمینگ با نترات پتاسیم ۲ درصد، پرایمینگ با ماده فولامین ۲ درصد و شاهد) و سه اندازه بذر (ریز، متوسط و درشت) و دو رقم پیاز (قرمز آذرشهر و زرقان) در یک آزمایش فاکتوریل در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در دو سال زراعی (۱۳۹۱-۱۳۹۲) در مزرعه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی با طول جغرافیایی ۴۶ درجه و ۴۵ دقیقه شرقی، عرض جغرافیایی ۳۸ درجه و ۴۵ دقیقه شمالی مورد

بررسی قرار گرفتند. محل آزمایش دارای اقلیم نیمه‌خشک (براساس روش آمبرژه)، ارتفاع از سطح دریا ۱۳۴۹/۳ متر، حداکثر دما ۳۹ درجه سانتی‌گراد، حداقل دما ۲۲/۵- درجه سانتی‌گراد، با متوسط حدود ۳۲۱/۵ میلی‌متر نزولات آسمانی بود. بذره‌های موردنیاز از طریق موسسه نهال بذر کرج تهیه گردید. برای درجه‌بندی بذره‌های از الک‌های استاندارد آزمایشگاهی مستطیلی شکل، سوراخ بیضی با نمره ۲/۲ میلی‌متر برای بذره‌های ریز، با نمره ۲/۶ میلی‌متر برای بذره‌های متوسط و با نمره ۳ میلی‌متر برای بذر و درشت استفاده شد و بذره‌های به سه سطح زیر، متوسط و درشت تفکیک شدند.

در مرحله اول، بذره‌های هر یک از ارقام به مدت هشت ساعت در دمای اتاق تحت تیمارهای پرایمینگ با محلول های نترات پتاسیم (۲ درصد)، ماده فولامین (۲ درصد) قرار گرفتند و برای انجام پیش تیمار هیدروپرایمینگ بذره‌های به مدت چهار ساعت در آب مقطر خیسانده و بعد سه روز در رطوبت نسبی ۱۰۰ درصد نگهداری شده سپس بذره‌های بعد از طی این مدت‌ها، ۲۴ ساعت در جریان هوای آزاد قرار داده شدند تا رطوبت سطحی آن‌ها خشک گردد. در ادامه بذره‌های تیمار شده به همراه بذره‌های شاهد (بدون پرایم) در تاریخ ۵ فروردین سال‌های ۹۱ و ۹۲ با فواصل تعیین شده و براساس نقشه طرح به صورت کشت مستقیم بذر بر روی شیارهای ایجاد شده در ردیف‌ها در عمق حدوداً ۱/۵ سانتی‌متر کشت شدند. هر کرت آزمایشی شش متر مربع (۳×۲ متر) و دارای ۱۰ ردیف کشت بود، در هر کرت تراکم کشت پیازها ۵۰ بوته در مترمربع، فاصله پیازها بر روی ردیف ۱۰ سانتی‌متر، و فاصله بین ردیف‌های کشت ۲۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. برداشت سوخ در زمان رسیدگی فیزیولوژیک، که در ۷۰-۸۰ درصد بوته‌ها، گردن (ساقه دروغی) نرم و در نتیجه پهنک‌ها افتاده و ریزش و مرگ آن‌ها آغاز شده باشد، انجام گرفت. از نظر تقویم زمانی برداشت سوخ در بذره‌های درشت و پرایمینگ شده در تاریخ ۹۱/۸/۵ و ۹۲ و ریز و تیمار شاهد ۹۱/۸/۲۵ و ۹۲ صورت گرفت.

حدود ۲۰ روز قبل از برداشت جهت متوقف شدن رشد، کاهش رطوبت پیازها و سهولت در امر برداشت، آبیاری قطع شد. در طی دوره رشد برای اندازه‌گیری شاخص سوخ‌دهی، نسبت برگ، تعداد و طول برگ، سطح و شاخص سطح برگ از هر کرت ۱۰ بوته از پیازهای رقابت کننده به صورت تصادفی انتخاب شدند و همچنین از مراحل مختلف رشد و نمو گیاهان درصد بولتینگ (تولید ساقه‌گل دهنده در سال اول) یادداشت برداری به عمل آمد.

شاخص نسبت سوخ‌دهی از تقسیم حداکثر قطر سوخ به حداقل قطر گردن به دست می‌آید، برای تعیین این شاخص هر دو هفته یک بار خاک اطراف سوخ پیاز در تعدادی از واحدهای آزمایشی با یک

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

وسيله استريل كنار زده شد و قطر سوخ و گردن به وسيله كوليس با دقت يك ميلي متر اندازه گيري شد، موقعي كه شاخص سوخدهي به عدد ۲ رسيد به منزله شروع سوخدهي در نظر گرفته شد (بروستر، ۲۰۰۸). براي تعيين نسبت برگ از تقسيم پهنك برگ به طول غلاف آن استفاده شد (۶). طول و تعداد برگ نيز با خط‌كش با دقت يك ميلي متر اندازه گيري شدند. براي تعيين مساحت برگ، طول و قطر پهنك بر حسب سانتی‌متر محاسبه و از فرمول  $LA = \pi l w / 2$  تخمين زده شد كه در آن  $\pi$  عدد ۳/۱۴،  $LA$  سطح پهنك،  $l$  طول قسمت سبز پهنك و  $w$  بزرگترين قطر پهنك می‌باشد (۳۹). براي تعيين شاخص سطح برگ از رابطه ۱ استفاده شد (۴۱).

$$LAI = \frac{LA}{GA} \quad \text{رابطه ۱}$$

$LA$  سطح برگ،  $GA$  سطح زمين پوشيده شده توسط گياه (تاج پوشش)

طی مراحل مختلف نمو زمان سوخدهی (رسیدن شاخص سوخدهی به عدد ۲)، زمان رسیدگی فیزیولوژیکی (زمانی که ۸۰ درصد برگ‌ها از ناحیه گردن توخالی شده و شروع به پلاسیده شدن نمودند و تحمل نگهداری برگ‌ها را از دست دادند) و زمان برداشت ثبت گردید. و قبل از برداشت عملکرد زیست‌توده از طریق توزین کل زیست‌توده تولیدی تک تک سوخ‌ها به وسیله ترازوی حساس دیجیتال با دقت ۰/۰۰۱ گرم به دست آمد (۱۷). دمای تجمعی (GDD) در مراحل مختلف رشد به کمک رابطه زیر محاسبه گردید.

$$GDD = \sum_{i=1}^n \left[ \frac{(T_{max} + T_{min})}{2} \right] - T_b \quad \text{رابطه ۲}$$

$T_{max}$  و  $T_{min}$  به ترتیب بیشینه و کمینه دمای روزانه،  $T_b$  دمای پایه (۵/۹ درجه سلسیوس) و  $n$  تعداد روزهایی که میانگین دمای هوا بیشتر از ۵/۹ درجه سلسیوس است (مارتیز و همکاران، ۲۰۰۷). در پایان قبل از انجام تجزیه واریانس مرکب آزمون همگنی واریانس خطاهای آزمایشی با استفاده از آزمون بارتلت انجام شد. در تجزیه مرکب، آزمون  $F$  برای معنی‌دار بودن منابع تغییر با استفاده از امید ریاضی میانگین مربعات با فرض ثابت بودن اثر تیمارهای آزمایشی و تصادفی بودن اثر سال صورت گرفت. محاسبات آماری شامل تجزیه واریانس با استفاده از نرم‌افزارهای SAS9.1 و MSTAT-C و مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

## نتایج و بحث

پیش از انجام تجزیه مرکب، به منظور اطمینان از همگنی واریانس خطاهای آزمایشی، آزمون بارتلت انجام شد. با توجه به این که مقدار آماره  $\chi^2$  محاسبه شده از  $\chi^2$  جدول کمتر بود در نتیجه فرض صفر رد نشد و بیانگر این است که اختلاف بین واریانس‌ها معنی‌دار نبوده و واریانس‌ها یکنواخت بودند. باتوجه به این که دمای هوا در سال زراعی ۹۱ در ماه‌های فروردین و اردیبهشت که زمان استقرار گیاهچه‌های پیاز در زمین اصلی بود بسیار نامناسب‌تر از سال زراعی ۹۲ بود (جدول ۱). مجموع شرایط محیطی (دما، بارندگی و مجموع ساعات آفتابی) در سال دوم آزمایش (۹۲) نسبت به سال اول (۹۱) که برای رشد گیاه پیاز در شرایط این آزمایش، مناسب‌تر بود و گیاهچه‌های پیاز رویش مناسبی قبل از سوخدهی داشتند در نتیجه اثر سال در همه صفات مورد بررسی در این آزمایش در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. این موارد می‌تواند ناشی از تغییرات عوامل بوم‌شناختی و اختلاف در شرایط آب و هوایی سال‌های اجرای آزمایش باشد که در عمل کنترلی بر روی آن‌ها وجود ندارد. برای جلوگیری از تکرار، این موضوع در ارائه نتایج مربوط به صفات مورد بررسی قید نخواهد شد.

جدول ۱- اطلاعات هواشناسی محل اجرای آزمایش در طول دوره رشد پیاز (سال زراعی ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲)

Figure 1. Meteorological information at experimental site in two growing season 2012- 2013.

ماه	Month	حداقل دما (سانتی‌گراد)		حداکثر دما (سانتی‌گراد)		میزان بارندگی (میلی‌متر)	Total precipitation (mm)	میانگین بارندگی (میلی‌متر)		مجموع ساعات آفتابی	
		Min. Temperature (°C)	Max. Temperature (°C)	Max. RH (%)	Min. RH (%)			Max. RH (%)	Min. RH (%)	Total sunny hours	
فروردین	Mar	4.1	16.5	18.5	35.1	38.1	35.1	25	31	71	205.9
اردیبهشت	Apr	6.1	19.9	23.6	10.1	34.9	10.1	24	30	73	251.9
خرداد	May	15.6	28.7	28.3	14.7	23.9	14.7	20	21	59	319.1
تیر	Jun	19	31.7	32.7	14.3	4.7	14.3	22	18	63	332.1
مرداد	Agu	22.5	32.7	35.3	5.6	0	5.6	15	20	44	328.7
شهریور	Sep	16	30.7	31.4	2.1	0	2.1	21	15	61	332.5
مهر	Oct	8.8	22.7	25.7	5.2	5.7	5.2	22	21	59	276.5
آبان	Nov	4.5	14.8	16.8	15.3	33.6	15.3	43	42	79	174.6
میانگین	Mean	12.0 7	24.71	26.64	-	-	-	25	24	65	277.66
مجموع	Total	-	-	-	92.8	155	92.8	-	-	-	2221.3

### نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

**عملکرد زیست‌توده:** نتایج تجزیه واریانس مرکب دو ساله آزمایش نشان داد عوامل سال، پیش تیمار و ارقام در سطح احتمال یک درصد و اندازه بذر در سطح پنج درصد تأثیر معنی‌دار بر عملکرد زیست‌توده داشتند با این حال هیچکدام از اثرات متقابل (برهم‌کنش) در رابطه با این صفت معنی‌دار نگردید (جدول ۲). مقایسه میانگین نتایج دو ساله تیمارها نشان داد بیش‌ترین عملکرد بیولوژیکی از بذر درشت به میزان ۱۰۰/۳۳ تن در هکتار و کم‌ترین آن از بذر ریز ۵۵/۰۹ تن در هکتار به‌دست آمد (جدول ۳). نتایج تحقیقات ایزدخواه و همکاران (۲۰۱۰d) نشان داد عملکرد بیولوژیکی در نشاهای بزرگتر بیش‌تر از نشاء کوچکتر بود و با افزایش اندازه نشاء عملکرد بیولوژیکی افزایش یافت که با نتایج این تحقیق همسویی دارد (۱۶). همچنین نتایج مقایسه میانگین دو ساله داده‌ها نشان داد بیش‌ترین عملکرد زیست‌توده به میزان ۱۰۵/۹۸ تن در هکتار از تیمار پرایمینگ با فولامین و کم‌ترین آن به میزان ۵۴/۷۵ تن در هکتار از تیمار شاهد به‌دست آمد (جدول ۳). نتایج تحقیقات ایزدخواه و همکاران (۲۰۰۹a) نشان داد در کشت نشایی پیاز، عملکرد زیست‌توده نسبت به شاهد (کشت مستقیم بذر) بیشتر بود که با نتایج این یافته مطابقت دارند (۱۳). بر اساس نتایج این پژوهش پرایمینگ بذر با محلول‌های شیمیایی همانند کشت نشایی باعث افزایش عملکرد زیست‌توده در مقایسه با شاهد گردید. در این بررسی نتایج حاصل از اندازه بذر و روش پیش‌تیمار با اندازه نشاء و کشت نشایی مورد مقایسه قرار گرفته است. همچنین نتایج مقایسه میانگین دو ساله داده‌ها نشان داد بیش‌ترین عملکرد زیست‌توده از رقم قرمزآذرشهر برابر ۱۰۰/۴۰ تن در هکتار و کمترین آن از رقم زرقان ۸۵/۵۹ تن در هکتار حاصل شد (جدول ۳).

**تعداد و طول برگ:** نتایج تجزیه واریانس مرکب داده‌ها نشان داد که عوامل سال، اندازه بذر، پیش تیمار و رقم تأثیری معنی‌دار در سطح احتمالی یک درصد بر تعداد برگ و طول برگ داشتند. با این حال هیچکدام از اثرات متقابل (برهم‌کنش) موجود در منابع تغییر در رابطه با این صفات معنی‌دار نگردید (جدول ۲). مقایسه میانگین نتایج دو ساله تیمارها نشان داد بیش‌ترین تعداد و طول برگ به ترتیب برابر ۱۱/۵۱ و ۵۱/۶۸ سانتی‌متر از بذرهای درشت و کمترین آن‌ها به‌ترتیب برابر ۹/۲۱ و ۳۸/۷۳ از بذرهای ریز به‌دست آمد. همچنین مقایسه میانگین اثرات ساده نشان داد بیش‌ترین تعداد و طول برگ به‌ترتیب برابر ۱۲/۳۶ و ۵۲/۷۶ سانتی‌متر از تیمار پرایمینگ با ماده فولامین و کمترین آن‌ها به‌ترتیب برابر ۸/۳ و ۳۹/۳۸ سانتی‌متر از تیمار شاهد به‌دست آمد (جدول ۳). همبستگی طول برگ با عملکرد بیشتر از راه افزایش قطر سوخ به‌دست می‌آید. بنابراین افزایش طول برگ باعث افزایش سطح فتوسنتزی شده و موجب افزایش عملکرد می‌شود. اگر عارضه فیزیولوژیکی میخی شکل شدن سوخ (سوخ‌هایی که دارای طول بیشتری نسبت به عرض یا قطر دارند و همچنین دارای ضخامت گردن بالاتری هستند) به وقوع نپیوندد، رقم‌ها با میانگین طول برگ



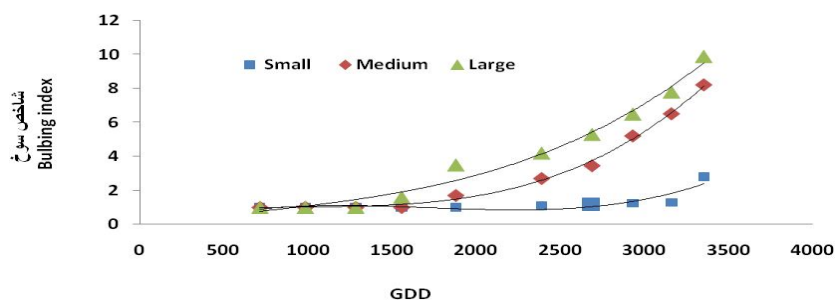
بیشتر، مواد فتوستتزی زیادتری تولید و به سوخ انتقال می‌دهند و در نتیجه از طریق افزایش قطر سوخ موجب افزایش وزن سوخ و در نهایت باعث افزایش عملکرد خواهد شد. همچنین نتایج مقایسه میانگین دو ساله داده‌ها نشان داد بیشترین تعداد و طول برگ به ترتیب ۱۱/۹۶ و ۵۰/۷۲ سانتی‌متر از رقم قرمز آذرشهر و کمترین آن‌ها به ترتیب ۹/۷۶ و ۴۷/۱۳ سانتی‌متر از رقم زرقان حاصل شد (جدول ۳). علت اختلاف بین ارقام از نظر تعداد و طول برگ را می‌توان به زودرس بودن رقم زرقان نسبت رقم قرمز آذرشهر دانست، زیرا این دو صفت در یک مقطع زمانی، یعنی پنج‌ماه پس از کاشت اندازه‌گیری شده است. ارقام زودرس در شرایطی که برگ کم یا ارتفاع بوته کوتاهی دارند، به‌خاطر شرایط نوری و حرارتی سوخ‌دهی را زودتر از رقم دیررس قرمز آذرشهر که برگ درازی دارند آغاز می‌کنند. اندام هوایی در پیاز تنها شامل برگ است، در واقع ارقام دیررس و با طول برگ دراز باعث تولید مواد فتوستتزی زیاد تر و انتقال آن به اندام ذخیره‌ای (سوخ) می‌شود، در صورتی‌که دچار عورض فیزیولوژیک (میخی‌شکل شدن) نگردند، مجال کافی برای ذخیره مواد ذخیره‌ای در سوخ را پیدا می‌کنند، و در نهایت عملکرد مناسبی خواهند داشت (۴ و ۲۶).

**سطح برگ و شاخص سطح برگ:** نتایج حاصل از تجزیه مرکب دو ساله داده‌ها نشان داد، عوامل سال، پیش تیمار و اندازه بذر در سطح احتمال یک درصد و عامل ارقام در سطح احتمال پنج درصد بر سطح برگ و شاخص سطح برگ معنی‌دار بود. همچنین اثر متقابل اندازه بذر × پرایمینگ در سطح احتمال یک درصد از نظر این صفات معنی‌دار بود بقیه اثرات متقابل معنی‌دار نشد (جدول ۲). مقایسه میانگین اثرات متقابل اندازه بذر × پرایمینگ نشان داد روش‌های مختلف پرایمینگ در هر سه اندازه بذر در مقایسه با تیمار شاهد تأثیری معنی‌دار بر سطح برگ و شاخص سطح برگ داشتند. به طوری‌که بیش‌ترین مقدار سطح و شاخص سطح برگ به ترتیب ۱۵۳/۲۰ سانتی‌متر مربع و ۸/۲۱ به بذرهای درشت و تیمار با فولامین و کم‌ترین آن‌ها به ترتیب ۸۹/۷۵ سانتی‌متر مربع و ۳/۹۴ به گیاهان حاصل از بذرهای ریز و تیمار شاهد تعلق داشت (جدول ۴). مقایسه میانگین‌های دو ساله اثرات ساده و اصلی نشان داد با افزایش اندازه بذر سطح و شاخص سطح برگ افزایش یافت به طوری‌که بیش‌ترین سطح و شاخص سطح برگ به ترتیب ۱۱۹/۳۸ سانتی‌متر مربع و ۷/۹۶ در بذرهای درشت و کم‌ترین آن‌ها به ترتیب ۹۶/۷۸ سانتی‌متر مربع و ۴/۶۵ از بذرهای ریز به‌دست آمد (جدول ۳). همچنین بیش‌ترین سطح و شاخص سطح برگ به ترتیب ۱۲۳/۷۷ سانتی‌متر مربع و ۸/۲۵ از تیمار پرایمینگ با فولامین و کم‌ترین آن‌ها به ترتیب ۹۱/۹۹ سانتی‌متر و ۴/۱۳ از تیمار شاهد به‌دست آمد و تیمارهای هیدرو پرایمینگ و پرایمینگ با نیترات پتاسیم از نظر مقدار سطح برگ شاخص سطح برگ باهم اختلاف نداشته و در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۳). اعمال تیمارهای مختلف پیش از کاشت بذر منجر به افزایش سطح و شاخص سطح برگ

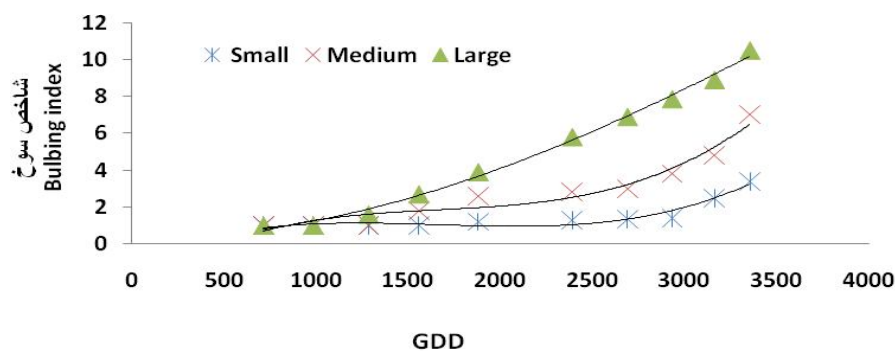
### نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

شدند. همچنین نتایج مقایسه میانگین دو ساله داده‌ها نشان داد که سطح و شاخص سطح برگ در رقم قرمز آذرشهر به ترتیب ۱۱۰/۹۷ سانتی‌متر ۷/۴۰ و در رقم زرقان به ترتیب ۱۰۳/۶۶ سانتی‌متر مربع و ۶/۹۱ بود از نظر آماری در گروه‌های مختلف قرار گرفتند (جدول ۳).

**شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ:** در این بررسی با استفاده از شاخص سوخ‌دهی شروع تشکیل سوخ برای بذره‌های درشت، متوسط و ریز رقم قرمز آذرشهر به ترتیب، ۱۵ و ۲۷ تیرماه و ۲۸ مرداد تخمین زده شد و حداقل درجه حرارت تجمعی برای تشکیل سوخ بذره‌های مختلف به ترتیب ۱۸۸۰، ۲۳۹۰ و ۳۳۵۴ درجه روز رشد تعیین گردید و شروع تشکیل سوخ برای پیش‌تیمار با فولامین، نترات‌پتاسیم، هیدرپرایمینگ و شاهد به ترتیب ۱۰، ۲۲ تیرماه، ۲ و ۱۱ مرداد ماه تخمین زده شد و حداقل درجه حرارت تجمعی برای تشکیل سوخ در پیش‌تیمارهای مختلف بذر و شاهد به ترتیب ۲۳۹۰، ۲۶۹۰، ۲۹۳۰ و ۳۱۶۲ درجه روز رشد در تعیین گردید (شکل ۱ و ۲). همچنین شروع تشکیل سوخ برای بذره‌های درشت، متوسط و ریز رقم زرگان به ترتیب ۲۵ خرداد، ۱۰ تیر و ۱۳ مرداد ماه تخمین زده شد و حداقل درجه حرارت تجمعی برای تشکیل سوخ بذره‌های مختلف به ترتیب ۱۵۵۸، ۱۸۸۰ و ۳۰۱۲ درجه روز رشد تعیین گردید و شروع تشکیل سوخ برای پیش‌تیمار با فولامین، نترات‌پتاسیم، هیدرپرایمینگ و شاهد به ترتیب ۲۰، ۳۱ خرداد، ۶ و ۱۷ تیر ماه تخمین زده شد و حداقل درجه حرارت تجمعی برای تشکیل سوخ در پیش‌تیمارهای مختلف بذر و شاهد به ترتیب ۱۸۸۰، ۲۳۹۰، ۲۶۹۰ و ۲۹۳۲ درجه روز رشد در تعیین گردید (شکل ۳ و ۴). در این بررسی گیاهان حاصل از بذره‌های ریز و تیمار شاهد در ارقام مورد بررسی به دلیل استقرار دیرتر گیاه در مزرعه در اواخر فصل رشد سوخ تشکیل شد گیاه در طول دوره رشد فقط به تولید برگ ادامه داد. دلیل این امر را می‌توان به نبود کمترین طول روز موردنیاز برای تشکیل سوخ نسبت داد. این نتایج با تحقیقات بروستر (۲۰۰۸) و شانوموگاسوندرام (۲۰۰۱) مطابقت دارد که گزارش نمودند اگر گیاه در برابر کمترین طول روز موردنیاز برای تشکیل سوخ قرار نگیرد فقط به تولید برگ ادامه داده و سوخ در آن تشکیل نمی‌شود.

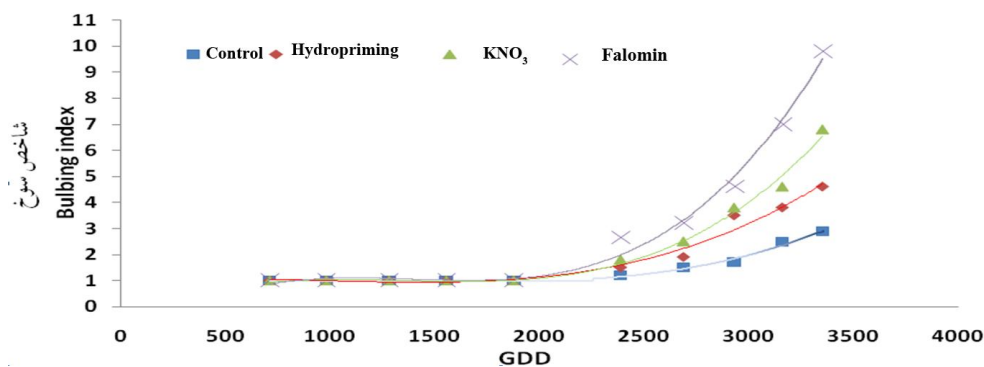


شکل ۱- روند تغییرات نسبت سوخ‌دهی پیاز رقم قرمز آذرشهر در اندازه‌های مختلف بذر.  
Figure 1. Trend of ratio changes of onion red Azarshahr cultivar in different seed.



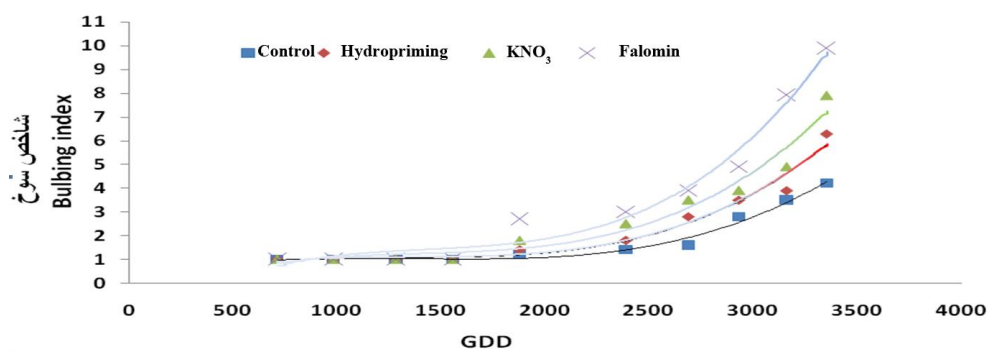
شکل ۲- روند تغییرات نسبت سوخدهی پیاز رقم زرگان در اندازه‌های مختلف بذر.

Figure 1. Trend of ratio changes of onion Zargon cultivar in different seed size.



شکل ۳- روند تغییرات نسبت سوخدهی پیاز رقم قرمز آذرشهر در پیش تیمارهای مختلف بذر.

Figure 1. Trend of ratio changes of onion Red Azarshahr cultivar in different seed treatment.



شکل ۴- روند تغییرات نسبت سوخدهی پیاز رقم زرگان در پیش تیمارهای مختلف بذر.

Figure 1. Trend of ratio changes of onion Zargon cultivar in different seed treatment.

### نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

نتایج تجزیه واریانس مرکب دوساله نشان داد تأثیر عامل سال، اندازه بذر و رقم در سطح احتمال پنج درصد و پیش‌تیمار در سطح احتمال یک درصد بر شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ معنی‌دار بود و همچنین اثرات متقابل اندازه × پرایمینگ از نظر صفات یاد شده معنی‌دار شد (جدول ۲). مقایسه میانگین اثرات متقابل اندازه بذر × پرایمینگ نشان داد روش‌های مختلف پرایمینگ در هر سه اندازه بذر در مقایسه با تیمار شاهد تأثیری معنی‌دار بر شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ داشتند به طوری که بیش‌ترین شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ به ترتیب ۴/۹۹ و ۱۳/۲۹ به بذرهای درشت و تیمار با فولامین و کم‌ترین آن‌ها به ترتیب ۲/۵۳ و ۱۰/۲۷ به گیاهان حاصل از ریز و تیمار شاهد تعلق داشت (جدول ۴). بررسی اثر ساده تجزیه دو ساله آزمایش نشان داد بیش‌ترین شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ در گیاهان حاصل از بذرهای درشت به ترتیب برابر ۴/۹۸ و ۱۳/۵۰ و کم‌ترین آن‌ها به ترتیب ۲/۰۲ و ۱۱/۵۸ از گیاهان حاصل از بذرهای ریز به دست آمد (جدول ۳). به‌طور کلی با افزایش اندازه بذر در این آزمایش، نسبت پیازدهی افزایش پیدا کرد و این امر به علت توسعه هم‌زمان ابعاد دیگر پیاز یعنی قطر سوخ و قطر گلوگاه بود که این یافته با نتایج به دست آمده توسط رامتوهول و اسپلتستوسر (۱۹۹۹) مطابقت دارد (۳۱). همچنین بیش‌ترین شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ‌دهی به ترتیب برابر ۴/۹۹ و ۱۳/۵۳ از تیمار پرایمینگ با فولامین و کم‌ترین آن‌ها به ترتیب ۳/۰۵ و ۱۱/۷۷ از تیمار شاهد به دست آمد و تیمارهای هیدرو پرایمینگ و پرایمینگ با نیترات پتاسیم از نظر شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ‌دهی باهم اختلاف نداشته و در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۳). نتایج این تحقیق با نتایج تحقیقات ایزدخواه و همکاران (۲۰۱۰) مطابقت دارد نام‌برندگان با بررسی خود نشان دادند که شاخص نسبت پیازدهی در روش کشت نشایی بیشتر از کشت مستقیم بذر بود (۱۵). بر اساس نتایج این پژوهش پرایمینگ بذر با محلول‌های شیمیایی همانند کشت نشایی باعث افزایش نسبت پیازدهی در مقایسه با شاهد گردید. همچنین نتایج مقایسه میانگین دو ساله داده‌ها نشان داد که بیش‌ترین شاخص سوخ‌دهی و نسبت برگ به ترتیب ۴/۴۷ و ۱۲/۷۳ رقم قرمز آذرشهر و کمترین آن‌ها به ترتیب ۳/۸۴ و ۱۱/۹۲ از رقم زرقان حاصل شد.

**درصد بولتینگ:** نتایج تجزیه واریانس مرکب دوساله نشان داد تأثیر عامل سال، اندازه بذر و پیش‌تیمار و ارقام در سطح احتمال یک درصد بر درصد بولتینگ معنی‌دار بود و همچنین اثر متقابل اندازه بذر × پرایمینگ × رقم در سطح احتمال یک درصد از نظر این صفت معنی‌دار شد (جدول ۲). مقایسه اثر متقابل اندازه بذر × پرایمینگ × رقم نشان داد روش‌های مختلف پرایمینگ و اندازه بذر تأثیری معنی‌دار بر ارقام مورد مطالعه از نظر درصد بولتینگ داشتند. به طوری که بیش‌ترین درصد بولتینگ از بذرهای ریز و تیمار شاهد برابر ۱۱/۶۷ درصد از رقم زرقان و کمترین آن از بذرهای درشت و تیمار بذر با استفاده از

ماده فولامین به مقدار ۳/۳۳ از رقم قرمز آذرشهر به دست آمد (جدول ۵). مقایسه میانگین‌های دو ساله اثرات اصلی نشان داد با افزایش اندازه بذر درصد بولتینگ کاهش یافت به طوری که کم‌ترین بولتینگ (معادل ۴ درصد) در بذره‌های درشت و بیش‌ترین آن (معادل ۱۱ درصد) از بذره‌های ریز به دست آمد (جدول ۳). همچنین کمترین میزان بولتینگ برابر ۲ درصد از تیمار پرایمینگ با فولامین و بیشترین آن ۱۳ درصد از تیمار شاهد به دست آمد (جدول ۳). اعمال تیمارهای مختلف پیش از کاشت بذر منجر به کاهش درصد بولتینگ شدند. نتایج این تحقیق با نتایج تحقیقات میرزایی و خدادادی (۲۰۰۸) همسویی دارد که نامبردگان با بررسی خود نشان دادند بیشترین میانگین درصد بولتینگ از روش کشت مستقیم با میانگین ۲۰/۵ درصد و کمترین از روش کشت نشایی به میزان ۱۰/۳ به دست آمد مطابقت دارد (۲۴). بر اساس نتایج این پژوهش پرایمینگ بذر با محلول‌های شیمیایی همانند کشت نشایی باعث کاهش درصد بولتینگ در مقایسه با شاهد گردید. با توجه به این‌که عوامل متعددی از جمله طول دوره رشد، سن گیاه، شرایط محیطی (دما و فتوپریود) و رقم بر ظهور پدیده بولتینگ تأثیر دارند (۲) به نظر می‌رسد گیاهان حاصل از بذره‌های ریز و تیمار شاهد به دلیل طولانی بودن طول دوره رشد و مواجه شدن با دمای پایین پاییزه در مقایسه با بذره‌های درشت و پرایم شده از میزان بولتینگ بالاتری برخوردار بودند. شایان ذکر است پدیده بولتینگ در سال اول رشد رویشی برای تولید سوخ نامطلوب بوده و باعث کاهش کیفیت سوخ، عملکرد اقتصادی و بازار پسندی سوخ می‌شود. همچنین نتایج مقایسه میانگین دو ساله داده‌ها نشان داد که بیش‌ترین میزان بولتینگ معادل ۱۱ درصد از رقم زرقان و کمترین آن برابر ۴ درصد از رقم قرمز آذرشهر به دست آمد (جدول ۳). امین‌پور و همکاران (۲۰۱۲) در گزارش خود روی ۱۲ رقم پیاز گزارش نمودند که در بین ارقام پیاز از نظر بولتینگ تفاوت‌های زیادی وجود دارد که با نتایج این تحقیق همسویی دارد (۱). با توجه به این‌که در این پژوهش ساقه روی در اواخر دوره رشد سوخ (یک ماه قبل از برداشت سوخ) اتفاق افتاده بود و بوته‌های به ساقه رفته قبل از گل‌دهی و تولید بذر برداشت شدند، احتمال می‌رود که در این زمان مواد ذخیره‌ای سوخ به‌طور کامل به مصرف تولید ساقه و بذر نرسیده باشد. از طرف دیگر در این زمان رشد سوخ کامل شده و عمده وزن خود را کسب کرده است که این با نتایج تحقیقات رونالد و همکاران (۱۹۹۰) در گیاه چغندر قند مطابقت دارد (۳۲). مقاومت به بولتینگ یکی از صفات بسیار مهم در به‌نژادی پیاز است زیرا در صورت تشکیل ساقه گل دهنده مقدار زیادی از مواد غذایی به سوی این اندام سرازیر شده، در نتیجه سوخ‌های تولیدی نیز اندازه و شکل مناسبی نداشته، بازار پسند نبوده و از کیفیت انباری مطلوبی نیز برخوردار نخواهند بود.





### نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

**تعداد روز تا سوخ‌دهی:** نتایج داده‌های حاصل از تجزیه مرکب دو سال آزمایش نشان داد تأثیر عامل اندازه بذر، پیش تیمار و ارقام در سطح احتمالی پنج درصد تأثیر معنی‌داری بر تعداد روز تا سوخ‌دهی داشتند. همچنین اثرات متقابل موجود در منابع تغییر این پژوهش تأثیر معنی‌داری بر روی این صفت نداشتند (جدول ۲). بررسی اثر ساده تجزیه دو ساله آزمایش نشان داد بیش‌ترین تعداد روز تا سوخ‌دهی در بذره‌های ریز برابر ۱۳۰ با درجه روز- رشد ۳۲۵۸ و کم‌ترین آن از بذره‌های درشت برابر ۱۰۵ با درجه روز- رشد ۱۷۱۹ به‌دست آمد (جدول ۳). همچنین بیش‌ترین تعداد روز تا سوخ‌دهی به میزان ۱۲۳ از تیمار شاهد و کم‌ترین آن از تیمار پرایمینگ با فولامین برابر ۱۰۳ به‌دست آمد و تیمارهای هیدرو پرایمینگ و پرایمینگ با نیترا پتاسیم از نظر شمار روز تا سوخ‌دهی آماری باهم اختلاف نداشته و در گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۳). درجه حرارت تجمعی برای تشکیل سوخ گیاهان حاصل از بذره‌های شاهد و بذره‌های تیمار شده به‌وسیله فولامین به‌ترتیب ۳۰۴۷ و ۲۱۳۵ درجه- روز رشد بود، نتایج این تحقیق با نتایج تحقیقات ایزدخواه و همکاران (۲۰۰۹b) مطابقت دارد که نامبردگان با بررسی خود نشان دادند تعداد روز تا سوخ‌دهی در روش کشت نشایی کمتر است. آنان گزارش نمودند بیش‌ترین تعداد روز تا سوخ‌دهی (۸۴ روز) در کشت مستقیم بذر و کم‌ترین آن (۶۴ روز) از کشت نشایی به‌دست آمد (۱۴). بر اساس نتایج این پژوهش پرایمینگ بذر با محلول‌های شیمیایی همانند کشت نشایی باعث کاهش تعداد روز تا سوخ‌دهی در مقایسه با شاهد گردید. بنابراین، تاریخ تشکیل سوخ یکی از عوامل مهم و مؤثر در عملکرد پیاز است. اگر چه در تشکیل سوخ عوامل محیطی از قبیل طول روز، دما، شدت و کیفیت نور، نیتروژن و آبیاری و عوامل گیاهی از قبیل اندازه و سن گیاه و تنظیم‌کننده‌های رشد دخالت دارد (۲). همچنین نتایج دوساله این تحقیق نشان داد زمان فیزیولوژیک تشکیل سوخ در رقم قرمز آذرشهر و رزقان به‌ترتیب ۱۲۱/۳۰ و ۹۹/۸۳ روز و درجه حرارت تجمعی لازم برای تشکیل سوخ به‌ترتیب ۱۷۶۰/۵ و ۱۷۳۹/۶ درجه- روز رشد تعیین گردید (جدول ۳). نتایج تحقیقات رومبا و همکاران (۱۹۹۶) نشان داد تنوع بالایی از نظر تعداد روز از کاشت تا تشکیل سوخ در بین توده‌های بومی پیاز وجود دارد که با نتایج این پژوهش مطابقت دارد (۳۳).

**تعداد روز تا رسیدگی فیزیولوژیکی و برداشت:** بر اساس نتایج حاصل از تجزیه واریانس مرکب داده‌های حاصل از این مطالعه تأثیر عوامل سال و رقم در سطح احتمالی یک درصد و اندازه بذر و پرایمینگ در سطح احتمالی پنج درصد بر مدت زمان رسیدگی ریخت‌شناسی و رسیدگی فیزیولوژیکی سوخ بر مبنای روز معنی‌دار بود علاوه‌بر این اثر متقابل اندازه بذر  $\times$  پرایمینگ  $\times$  رقم در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثر متقابل اندازه بذر  $\times$  پرایمینگ  $\times$  رقم نشان داد روش‌های مختلف پرایمینگ در هر سه اندازه بذر ارقام مورد مطالعه در مقایسه با تیمار شاهد تأثیری



## موسی ایزدخواه شیشوان و همکاران

معنی دار بر شمار روز تا رسیدگی فیزیولوژیکی و برداشت داشتند به طوری که کمترین زمان رسیدگی فیزیولوژیکی سوخ و برداشت به ترتیب ۱۵۹/۵۷ و ۱۵۵/۷۵ روز در بذره‌های درشت و تیمار پرایمینگ با فولامین در رقم زرقان و بیشترین آن‌ها به ترتیب ۱۷۵/۵۷ و ۱۹۵/۹۸ از بذره‌های ریز و تیمار شاهد در رقم آذرشهر به دست آمد (جدول ۵). در این بررسی گیاهان حاصل از بذر ریز و بذره‌های پرایم نشده (شاهد) در اواخر فصل رشد، آهنگ افزایش رشد سوخ به صورت صعودی بوده و سوخ‌های حاصل از این گیاهان دارای گردن ضخیم (میخی شکل) و نسبت قطر پیاز به قطر گردن آن بسیار کم و این گیاهان به جای برگ‌های فلس مانند برگ‌های دارای پهنک تولید کردند و در نتیجه رسیدگی فیزیولوژیکی سوخ به خوبی صورت نگرفته و علاوه بر آن سوخ‌های تولید شده نیز اندازه و شکل مناسبی نداشته، بازار پسند نبوده و از کیفیت انباری مطلوبی برخوردار نبودند.

جدول ۴- مقایسه میانگین مرکب اثر متقابل اندازه بذر و پرایمینگ بر برخی خصوصیات پیاز در تیمارهای آزمایشی.

Table 4. Mean comparison interaction effect of seed size × priming on some characteristics of onion in experiment treatments.

تعداد روز تا برداشت N. of day to harvest	شاخص سوخ‌دهی Bulbing ratio	نسبت برگ Leaf ratio	شاخص سطح برگ Leaf area index	سطح برگ Leaf area	پرایمینگ Priming	اندازه بذر seed size
188.87 <sup>a</sup>	2.53 <sup>bcde</sup>	12.83 <sup>abcd</sup>	3.94 <sup>d</sup>	89.75 <sup>d</sup>	شاهد Control	ریز Small
184.49 <sup>abcd</sup>	2.82 <sup>bcd</sup>	12.27 <sup>d</sup>	5.03 <sup>bc</sup>	105.52 <sup>bc</sup>	هیدروپرایمینگ Hydropriming	
183.99 <sup>abcd</sup>	2.97 <sup>bcd</sup>	12.87 <sup>abcd</sup>	5.15 <sup>bc</sup>	107.26 <sup>bc</sup>	نیتراپتاسیم KNO <sub>3</sub>	
183.32 <sup>bcde</sup>	3.52 <sup>cd</sup>	12.32 <sup>cd</sup>	5.28 <sup>bc</sup>	109.25 <sup>bc</sup>	فولامین Falamin	
184.83 <sup>abc</sup>	3.45 <sup>cd</sup>	12.51 <sup>cd</sup>	3.18 <sup>d</sup>	89.68 <sup>d</sup>	شاهد Control	متوسط Medium
186.85 <sup>a</sup>	3.74 <sup>cd</sup>	13.52 <sup>cd</sup>	4.65 <sup>bcd</sup>	100.36 <sup>bcd</sup>	هیدروپرایمینگ Hydropriming	
181.97 <sup>bcde</sup>	3.55 <sup>cd</sup>	12.32 <sup>cd</sup>	4.68 <sup>bcd</sup>	100.21 <sup>bcd</sup>	نیتراپتاسیم KNO <sub>3</sub>	
176.75 <sup>f</sup>	4.42 <sup>abcd</sup>	13.05 <sup>abcd</sup>	5.26 <sup>bc</sup>	108.86 <sup>bc</sup>	فولامین Falamin	
179.44 <sup>def</sup>	4.02 <sup>abcd</sup>	12.98 <sup>abcd</sup>	4.48 <sup>d</sup>	97.20 <sup>d</sup>	شاهد Control	درشت Large
178.43 <sup>ef</sup>	4.40 <sup>abcd</sup>	13.14 <sup>abcd</sup>	5.51 <sup>bc</sup>	112.63 <sup>bc</sup>	هیدروپرایمینگ Hydropriming	
179.95 <sup>cdef</sup>	4.41 <sup>abcd</sup>	12.81 <sup>abcd</sup>	5.63 <sup>b</sup>	114.48 <sup>b</sup>	نیتراپتاسیم KNO <sub>3</sub>	
177.43 <sup>abcd</sup>	4.99 <sup>a</sup>	31.29 <sup>a</sup>	8.21 <sup>a</sup>	153.20 <sup>a</sup>	فولامین Falamin	

میانگین‌های در هر ستون با حروف مشابه به مفهوم عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

Mean in each column with the same letter are not significantly different at 5% of probability level.

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۳)، شماره (۴) ۱۳۹۵

جدول ۵- مقایسه میانگین مرکب اثر متقابل اندازه بذر، پرایمینگ و رقم بر برخی خصوصیات پیاز.

Table 5. Mean comparison interaction effect of seed size× priming× cultivar on some characteristics of onion.

تعداد روز تا برداشت N. of day to harvest	درصد بولتینگ Bolting percent	تعداد روز تا رسیدگی فیزیولوژیکی N. of day to physiological maturity	ارقام Cultivars	پرایمینگ Priming	اندازه بذر Seed size	
195.98 <sup>a</sup>	9.33 <sup>c</sup>	175.57 <sup>ab</sup>	آذرشهر Azarshahr	شاهد Control	ریز Small	
186.94 <sup>b</sup>	11.67 <sup>a</sup>	173.57 <sup>a</sup>	زرقان Zarghan			
184.97 <sup>bcd</sup>	8.33 <sup>d</sup>	168.83 <sup>bc</sup>	آذرشهر Azarshahr	هیدروپرایمینگ Hydro priming		
184.74 <sup>bcd</sup>	10.67 <sup>b</sup>	173.22 <sup>a</sup>	زرقان Zarghan			
184.87 <sup>bcd</sup>	6.67 <sup>e</sup>	166.46 <sup>c</sup>	آذرشهر Azarshahr	نیترات پتاسیم KNO3		
178.52 <sup>cdef</sup>	9 <sup>c</sup>	173.57 <sup>a</sup>	زرقان Zarghan			
180.38 <sup>defh</sup>	5.37 <sup>f</sup>	170.86 <sup>ab</sup>	آذرشهر Azarshahr	فولامین Falomin		
174.80 <sup>cdef</sup>	8 <sup>d</sup>	170.52 <sup>ab</sup>	زرقان Zarghan			
193.61 <sup>ab</sup>	8.32 <sup>c</sup>	171.54 <sup>ab</sup>	آذرشهر Azarshahr	شاهد Control		متوسط Medium
188.44 <sup>defhi</sup>	10.67 <sup>a</sup>	171.20 <sup>ab</sup>	زرقان Zarghan			
184.61 <sup>abcde</sup>	7.33 <sup>d</sup>	168.49 <sup>bc</sup>	آذرشهر Azarshahr	هیدروپرایمینگ Hydro priming		
180.73 <sup>cdefh</sup>	9.67 <sup>b</sup>	173.57 <sup>a</sup>	زرقان Zarghan			
183.80 <sup>abcde</sup>	5.67 <sup>f</sup>	168.83 <sup>bc</sup>	آذرشهر Azarshahr	نیترات پتاسیم KNO3		
180.22 <sup>cdefh</sup>	8 <sup>c</sup>	165.44 <sup>c</sup>	زرقان Zarghan			
177.47 <sup>f</sup>	4.67 <sup>fh</sup>	166.46 <sup>c</sup>	آذرشهر Azarshahr	فولامین Falomin		
170.77 <sup>cdef</sup>	7 <sup>d</sup>	173.57 <sup>a</sup>	زرقان Zarghan			
183.31 <sup>abcde</sup>	7 <sup>d</sup>	166.12 <sup>c</sup>	آذرشهر Azarshahr	شاهد Control	درشت Large	
180.64 <sup>cdefh</sup>	9.33 <sup>a</sup>	171.20 <sup>ab</sup>	زرقان Zarghan			
178.94 <sup>f</sup>	6.67 <sup>dc</sup>	168.83 <sup>bc</sup>	آذرشهر Azarshahr	هیدروپرایمینگ Hydro priming		
170.95 <sup>cdef</sup>	8.33 <sup>ab</sup>	169.17 <sup>c</sup>	زرقان Zarghan			
178.94 <sup>f</sup>	4.33 <sup>e</sup>	166.46 <sup>ab</sup>	آذرشهر Azarshahr	نیترات پتاسیم KNO3		
170.95 <sup>cdef</sup>	6.67 <sup>dc</sup>	171.20 <sup>ab</sup>	زرقان Zarghan			
165.24 <sup>cdef</sup>	3.33 <sup>h</sup>	166.12 <sup>c</sup>	آذرشهر Azarshahr	فولامین Falomin		
155.75 <sup>j</sup>	5.67 <sup>f</sup>	159.57 <sup>bcd</sup>	زرقان Zarghan			

میانگین‌های در هر ستون با حروف مشابه به مفهوم عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

Mean in each column with the same letter are not significantly different at 5% of probability level.

## نتیجه گیری

مجموع نتایج دو سال نشان داد که پرایمینگ بذر با استفاده از فولامین ۲ درصد نسبت به سایر روش‌های پیش‌تیمار و اندازه درشت نسبت به سایر اندازه‌های بذر باعث بهبود ویژگی‌های زیست‌توده، صفات رویشی و فنولوژی پیاز گردید. اثر سودمندی پرایمینگ و بذرهای درشت، به سبز شدن و استقرار سریع گیاهچه‌ها، استفاده بهتر از نور، رطوبت خاک، عناصر غذایی و تجمع بیشتر ماده خشک در اندام‌های هوایی یا برگ (منبع<sup>۱</sup>) و انتقال آن‌ها به اندام زیرزمینی یا سوخ (مقصد فیزیولوژیکی<sup>۲</sup>) به وسیله گیاهان حاصل از بذرهای درشت و بذرهای پرایمینگ شده نسبت داده شد و در نهایت باعث افزایش ویژگی‌های عملکرد زیست‌توده و بهبود صفات رویشی و فنولوژیکی ارقام پیاز خوراکی گردید. همچنین نتایج این بررسی نشان داد رقم قرمز آذر شهر سازگاری خوبی با منطقه نشان می‌دهد و توانسته بهره‌برداری مناسب‌تری از پتانسیل‌های محیطی نسبت به رقم زرقان داشته باشد و همچنین به دلیل دیررس بودن آن عملکرد زیست‌توده، طول، سطح و شاخص سطح برگ بیشتر بود.

## منابع

1. Aminpoor, R., Mobli, M. and Mirtazawee Bake, A. 2012. Study quantitative and qualitative characteristics of Onion (*Allium cepa* L.) short days cultivars in Isfahan. J. Hort. Sci. 25: 4. 404 -410. (In persian)
2. Brewster, J.L. 2008. Onions and other vegetable alliums. (2nd ed.). CABI International.
3. Bosch Serra, A.D. and Currah, L. 2002. Agronomy of onion. In: H.D. Rabinowitch and L. Currah, L. (Eds.). Allium Crop Science: Recent Advanced. (pp. 187-223). CAB Publishing. UK.
4. Dehdari, A., Rezai, A. and Mobli, M. 2001. Morphological and agronomic characteristics of landrace varieties of onion (*Allium cepa* L.). J. Sci. Technol. Natur. Resour. 5: 2. 109-124. (In Persian).
5. Demir Kaya, M., Okcu Gamze Atak, M., Cikili, Y. and kolsarici, O. 2006. Seed treatment to overcome Salt and drought stress during germination in sunflower (*Helianthus annuus* L.). Europ. J. Agron. 24: 291- 295.
6. Demason, D.A. 1990. Morphology and anatomy of allium. In: H.D. Rabinowitch and J.L. Brewster (Eds.). Onions and Allied crops. Vol. I. CRC Press, Inc., 27-51p.

1- Source

2- Sink

7. Devaraju, P.J., Nagamani, S., Veere Gowda, R., Yogeesh, H.S., Gowda, R., Nagaraju, K. and Shashidhara, N. 2011. Effect of chemo priming on plant growth and bulb yield in onion. *Int. J. Agril., Environ. and Biotech.* 4: 2.121-123.
8. Dorna, H., Jarosz, M., Szopinska, D. Szulc, I. and Rosinska, A. 2013. Germination, vigor and health of primed *Allium cepa* L. seeds after storage. *Acta Sci. Pol. Hortorum Cultus.* 12: 4. 43-58.
9. Gamiel, S., Smittle, D.A. and Mills, H.A. 1990. Onion seed size, weight, and elemental content affect germination and bulb yield. *Horti. Sci.* 25(5): 522-523.
10. Ghiyasi, M., Abbasi, A.S., Tajbakhsh, M., Amirnia, R. and Salehzade, H. 2008. Effect of osmopriming with polyethylene glycol 8000 on germination and seedling growth of wheat (*Triticum aestivum* L.) seed under salt stress. *Res. J. Biol. Sci.* 3: 10. 1249-1251.
11. Haromoto, E.R. and Gallandt, E.R. 2005. Brassica cover cropping: II. Effects on growth and interference of green bean (*Phaseolus vulgaris*) and redroot pigweed (*Amaranthus retroflexus*). *Weed Sci.* 19: 4. 187-198.
12. Iortsuun, D.N. and Khan, A.A. 1999. The pattern of dry-matter distribution during development in onion. *J. Agron. Crop Sci.* 162: 127 - 134.
13. Izadkhah, M., Tajbakhsh, M., Zardoshti, M.R., Hasnzade, A., Taheri, F., Saber-Rezaie, M., Feghnabi, F. and Parvizi, S. 2009a. Investigation the influence of planting methods on bulb and biologic yield, harvest index and some morphological traits in onion (*Allium cepa* L.). *Online International J. Agron. Biol.* 2: 4. 189-193.
14. Izadkhah, M., Tajbakhsh, M., Hasnzadeand, A. and Moosavezade, S.A. 2009b. Study effects of different planting systems on marketable yield, grading and some bulb quality traits in onion (*Allium cepa* L.). *Online International J. Agron and Biolo.* 2: 7. 366-369.
15. Izadkhah, M., Tajbakhsh, M., Zardoshty, M.R. and Hasanzadeh Goratteph, A. 2010c. Evaluation effects of different planting systems on water use efficiency, relative water content and some plant growth parameters in onion (*Allium cepa* L.). *Not. Sci. Biol.* 2: 1. 88-93.
16. Izadkhah, M., Tajbakhsh, M. and Amernia, R. 2010d. Effects of different size and age of transplanting of seedling on marketable and biological yield, harvest index and some qualitative characters of long-day and intermediate-day Onion (*Allium cepa* L.) cultivars. *J. Horti. Sci.* 24: 2. 203-215. (In Persian)
17. Kanton, R.A.L., Abbey, L., Hilla, R.G., Tabil, M.A. and Jan, N.D. 2002. Influence of trasplanting age on yield and yield components of onion (*Allium cepa* L.). *Haworth press*, Pp: 27-37.
18. Kaya, M.D. and Day, S. 2008. Relationship between seed size and NaCl on germination, seed vigor and early seedling growth of sunflower (*Helianthus annuus* L.). *Afr. J. Agric. Res.* 3: 787-791.

19. Khokhar, K.M., Hidayat, P., Mahmood, T., Hussain, S.I., Bhatti, M.H. and Laghari, M.H. 2002. Effect of seedling/set sizes and planting times on bulb yield and quality in onion cultivar 'Phulkara' during autumn season. *Asian J. Plant Sci.* 1(6): 665-667.
20. Martinz, M.C., Corzo, N. and Villiamiel, M. 2007. Biological properties of onion and garlic. *Trends in Food Sci. Technol.* 18: 12. 609-625.
21. Masshia, S., Motallebi, A., and Shekari, F. 2001. Effect of different sowing methods on yield and bulb characteristics in onion (*Allium cepa* L.). *J. Acta Agron. Hungarica*, 49(2): 169-174.
22. McDonald, M.B. 2000. Seed priming. *Seed technol and its Biological Basis.* Pp: 287-325.
23. Mettanada, K.A. and Fordham, R. 1999. The effects of plant size and leaf number on the bulbing of tropical short - day onion cultivars (*Allumcepa* L.) under controlled environments in the United Kingdom and tropical field conditions in Srilanka. *J. Horti. Sci. Biotechnol.* 74: 5. 623 - 633.
24. Mirzaee, Y. and Khodadadi, M. 2008. The survey of production methods effects (transplant, onion set and seed) on the some traits in onion (*Allium cepa* L.) cultivars at continued production design in Jiroft region. *Pajouhesh and Sazandegi* 80: 69-76. (In Persian)
25. Mohanty, B.K., Barik, T. and Dora, D.K. 1990. Effect of time of transplanting and age of seedling on yield of onion (*Allium cepa* L.). *Indian J. Agron.* 39: 2. 111-113.
26. Moosavezadh, S.A. 2006. Study genetic diversity Iranian onion landraces using morphological and molecular, Ph.D. Thesis. University of Tabriz, Iran (In Persian)
27. Mut, Z., Akay, H. and Nevzat, A. 2010. Effects of seed size and drought stress on germination and seedling growth of some oat genotypes (*Avena sativa* L.). *Afr. J. Agric. Res.* 5: 10. 1101-1107.
28. Pollock, B.M. and E.E. Roose. 1998. Seed and seedling vigour. In: Kozlowski, T.(ed) *seed biology.* Academic Preess. New York, Pp: 313-387.
29. Rabinowitch, H.D. and Brewster, J.L. 1992. *Onions and allied crops.* CRC. Press, Inc. Boca Raton. Florida, 1: 57-60.
30. Ram, C., Kumari, P., Singh, O. and Sardana, R.K. 1999. Relationship between seed vigour tests and field emergence chickpea. *Seed Sci. Technol.* 17: 169-177.
31. Ramtohl, M. and Splittstoesser, W.E. 1999. The effect of bulb and neck size upon establishment, transplanted onion. *Horti. Sci.* 14: 736-738.
32. Ronald, C., Johnson, D. and Kidman, C. 1990. The effect of bolting and seed stalk removal on yield and sucrose content of sugar beets. *J. Amr. Soc. Sugar Beet Techno.* 15: 8. 657-660.
33. Rouamba, A., Robert, T., Sarr, A. and Ricroch, A. 1996. A preliminary germplasm evaluation of onion landraces from west Afr. *Genome.* 39: 1128-1132.

34. Singh, R.S. 1993. Studies on the effect of different transplanting dates on growth and yield of onion (*Allium cepa* L). Current Agric. 17(1-2): 41-45.
35. Shanumugasundaram, S. 2001. Onion Cultivation. Asian Vegetable Research and Development Center. Learning Center. 9p.
36. Smit, A.D. 1983. Influence of external factors on growth and development of sugar-beet (*Beta vulgaris* L.). Centre for Agricultural Publishing and Documentation Wageningen, Netherlands. 109p.
37. Spurr, C.J., Fulton, D.A., Brown, P.H. and Clark, R.J. 2002. Changes in seed yield and quality in onion (*Allium cepa* L.) cv. Early Cream Gold. J. Agron. Sci. 188: 275-280.
38. Tajbakhsh, M. and Ghiyas, M. 2008. Seed ecology. Urmia Jahad university publication. 389p. (In Persian)
39. Tei, F., Scaife, A. and Aikman, D.P. 1996. Growth of lettuce, onion and red beet. 1. Growth analysis, light interception and radiation use efficiency. Ann. Bot. 78: 633-644.
40. Tuba Bicer, B. 2009. The effect of seed size on yield and yield components of chickpea and lentil. Afr. J. Biotech. 8: 8. 1482-1487.
41. Winter, S.R. and Ohlrogge, A.J. 1988. Leaf angle, leaf area and corn (*Zea mays* L.) yield. J. Agron. 65: 395-402.
42. Umair, A., Ali, S., Bashir, K. and Hussain, S. 2010. Evaluation of different seed priming techniques in mungbean (*Vigna radiata*). Sci. Environ. 29: 181-186
43. Yarnia, M., Farajzadeh, E. and Tabrizi, M. 2012. Effect of seed priming with different concentration of GA3, IAA and Kinetin on Azarshahr Onion germination and seedling growth. J. Basic. Appl. Sci. Res. 2: 3. 2657-2661.
44. Zareian, A., Hamidi, A., Sadeghi, H. and Jazaeri, M.R. 2013. Effect of seed size on some germination characteristics, seedling emergence percentage and yield of three wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars in laboratory and field. Middle-East J. Sci. Res. 13: 8. 1126-1131.